లౌక్యుడు

భమిడిపాటి జగన్నాథరావు

క్రూతురి పెళ్ళి చేశాడు కిష్టమూర్తి.

ఎవరైనాసరే ఆడపిల్ల పెళ్ళి చేస్తే, 'పోనిలే, ఏదో వోహటి, మొత్తానికి చేసేశాడు,' అని అందరూ అనుకునే 'ఈ' రోజుల్లో చాలామంది అలా అనుకోలేదు.

చాలా మంది చాలా ఆశ్చర్యపడ్డారు.

ఎందుకంటే కిష్టమూర్తి పిల్లని చేసుకున్న వాళ్ళకి ఆస్తి మరీ బొత్తిగా ఎక్కువగా వుంది. బోలెడంత భూమీ, పుట్రానూ.

అంచేత చాలామందికి ఆశ్చర్యం—కిష్టమూర్తిలాటి 'సంసారి' అలాటిసంబంధం ఎలా తేగలిగాడా అని.

నిజానికి కిషమూర్తి 'సంసారి' కాడు. పెళ్ళాం, పిల్లలూ వున్నవాడు తప్పక సంసారేనంటే ఏం చెప్పలేను.

అతనికో భార్య వుంది. అది అందరికీ తెలిసిన విషయమే.

ఆమె కాకుండా అతనికి వేరే ఓ 'మనిషి' వుంది. ఇది చాలా మందికి తెలీదు.

వీళ్ళిద్దరూ కాకుండా అతనింకా చాలా మందితో గుట్టుగా గడుపుకొస్తున్నాడు.

అతన్ని నిందించి ప్రయోజనం లేదు.

సంపెంగకి ఆ సువాసనెలా అబ్బిందో, గులాబీరేకులకి ఆ అందం ఎలా వచ్చిందో, కొంతమందికి మజ్జిగపులుసంటే ఎందుకంత ఇష్టమో ... అలాగే ప్రకృతి సిద్ధంగా అతనులాంటే.

—ఇది కిష్టమూర్తి అనుకున్న విషయం.

వచ్చిన చిక్కల్లా ఏమిటంటే అతని భార్య అలా అనుకోలేకపోయింది.

అతగాని భార్య మనవాళ్ళ మాటల్లో కొంచెం 'సత్తెకాలం మనిషి.'

కిష్టమూర్తి నలుగురికీ తెలుస్తుందని అనుకోండి,మరెందుకైనా అనుకోండి, తనపనులునిశ్శబ్దంగా రగడ లేకుండా జరుపుకొస్తున్నాడు.

కథాకాలంనాటికి అతనికి పదిహేడేళ్ళ పెళ్లికాని పిల్ల సరోజ, ఇద్దరు మొగపిల్లలు-చిన్నవాళ్ళే లెండి, ఓ ముప్ఫై నాలుగేళ్ళ పెళ్ళాం నిక్కచ్చిగా వున్నారు.

ఓరోజు రాత్రి మూడింటికి నరసమ్మ—అంటే కిష్టమూర్తి నిజభార్య—పొరిగింటి వాళ్ల నూతి దగ్గర బాదం చెట్టు నీడలో, వెన్నెల వెలవెలబోతూన్నప్పుడు, కిష్టమూర్తి వొళ్ళో పొరుగింటి సావిత్రి చాలాసుఖంగా పడుకునుండటం చూసింది.

అంత సుఖంగానూ కిష్టమూర్తి ఆమెనానుకొని వున్నాడు.

రాత్రివేళ దొడ్లోకొచ్చిన నరసమ్మ దొడ్లో మొండిగోడ దగ్గర్నించి చూసిన ఈ దృశ్యం మొదట్లో నమ్మలేకపోయింది. కన్ను చెదిరిపోయింది.

'వెన్నెల్లో నీ చెక్కిలిగుంట ఎంత బావుందనీ!' ఇవి సాక్షాత్తూ కిష్టమూర్తి మాటలు.

ఇలా రోజూ అంటూనే వున్నాడు. అతనికి ఇవాళేం కొత్తలేదు.

గోడమీద వొరిగిచూస్తున్న నరసమ్మకి చాలా కొత్తగానూ, ఎంతో బాధగానూ తోచాయి ఆ మాటలు.

'పోదురూ ...' సావిత్రి బొంగురు గొంతుక నిశ్శబ్దంలో వెగటుగా తోచింది నరసమ్మకి.

ఇక చూళ్ళేక పోయింద.

ఇంట్లోకొచ్చి లైటువేసి అద్దం లో మొహం చూసుకొంది. ఎవరి మీద కోపగించాలో తెలీలేదు పాపం ఆ సత్తెకాలం మనిషికి.

ఆమె కళ్ళు చాలా తీక్షణంగా మెరుస్తున్నాయి. అద్దానికి పక్కగా తనూ, భర్తా చిన్నప్పుడు తీయించుకున్న ఫోటో.

అప్పటి అందం, మెరుపూ ఇప్పుడు నరసమ్మలో లేవు.. అది ముందు గ్రహించినవాడు కిష్టమూర్తి.

తనలో మార్పు వచ్చిందనుకొంది నరసమ్మ.

తను కోరి మారిపోలేదే!

తను ముగ్గురి బిడ్డల తల్లి.

—కిష్టమూర్తితో పంతొమ్మిదేళ్ళ సంసారం.

.. తనిలా ఐపోయింది.

—కారణం కనిపిస్తూనే వుంది.

'తన్ని నాశనంచేసి సావిత్రితో కులుకుతున్నాడు." మండిపోయింది నరసమ్మ.

అసలు గొడవెక్కడంటే నరసమ్మ భర్త 'కృష్ణలీలలు' ఇన్నేళ్ళూ చూశాడు సరిగదా విన లేదు గూడానూ.

పొద్దుటే చేతిలో చిన్న సంచీతో అబ్బ! వెధవ ప్రయాణం, వెధవ రైలూనూ, హౌస్సు! అంటూ దిగాడు కిష్టమూర్తి.

"కాఫీ ఐందా?"

"అవకేం చేస్తుంది. వెళ్ళిన ప్రయాణమేమైందీ?" నరసమ్మ కంఠస్వరం అంత సుముఖంగా లేదని గ్రహించాడు.

"ఆ.. మరే.. వెధవది, మనం వెళ్ళినప్పుడే ఆ రామయ్యగారు వూళ్ళో వుండకపోవడం" అంటూ మొదలెట్టాడు.

"అలా సావిత్రి చెప్పిందా?"

ఉలిక్కిపడలేదు కిష్టమూర్తి. ఇలాటి సందర్భాల్లో అతనికి కొట్టేనపిండే— భార్యతో ఇదే మొదటిసారైనా.

"రామయ్యగారి పెళ్ళాంపేరు సావిత్రా ఏవిటే?"

"రామయ్యగారి పెళ్ళాంపేరు సావిత్రో దమయంతో నాకేం తెలుసు. రాత్రంతా మీతో గడిపిన పక్కింటి సావిత్రిమాట నే నసేది."

"ఓసీదానిదే మనపక్కింట్లో వున్న పిల్ల పేరు సావిత్రా?"

"మరే. పిల్లే అది — కూచిముప్పై ఏళ్ళువచ్చి.. ఇంకా పిల్లే మీరూ బాలా కుమారులే."

"ఏవిటి నివనేది...?"

"నా ఖర్మ! నేననేదేవి బావుంటాయి? దానిమాటలు బావుంటాయిగాని, లేకపోతే దానికేం పొయ్యేకాలం...పండంటి సంసారంలో నిప్పులొయ్యడానికి ఐనా దాన్నని ఏం ప్రయోజనం—మన బంగారం మంచిది కానప్పుడు, ఇంట్లో ఈడొచ్చిన పెళ్ళికాని పిల్లవుందాయె—దానిపెళ్ళి పెటాకులూ లేవు కాని...హవ్వ!" అంటూ నోరు నొక్కుకుంది నరసమ్మ.

"పిల్లదాని పెళ్ళిమాటేనా? సరోజ పెళ్ళి నిమషాలమీద చేసేయనూ" మాట తప్పించబోయాడు.

"ఏవిటా దాగుడుమూతలు, అసలు సంగతి వదిలేసి. ఇన్నేళ్ళొచ్చి మగాడికి ఆ మాత్రం బుద్ధి నిలవలేనప్పుడు..." ఆయాసపడుతూ ఆపేసింది.

కిష్టమూర్తి ఒకందుకు సంతోషించాడు. భార్యకు ఇతర సంగతులు తెలేవు. ఇదే ప్రథమ

★ లౌక్యుడు ★

"వెధవది! పక్కలేగదా; సావిత్రి ఆ మాత్రం చూసుకోవద్దూ" అని సావిత్రిమీద చిరాకు పడ్డాడు కిష్టమూర్తి మనసులో.

అసలు కిష్టమూర్తి భార్య దీనికింత రాద్ధాంతం లేవదీస్తుందని గ్రహించి ఉంటే తన జాగ్రత్తలో తనువుండేవాడు.

తన సంగతి ఆమెకు పూర్తిగా తెలీక పోయినా చూచాయగా తెలిసే వూరుకుంటోందన్న దురభిప్రాయంలో వున్నాడతగాడు ఇన్నాళ్ళూ.

భోజనాలవేళ "అదికాదు నరసూ..." అంటూ ఏదో సర్దబోయాడు.

"ఇంకా ఆ పిలుపెందుకూ? ఇన్నాళ్లు సంసారం చేసి ఆ మాత్రం బుద్ధిసరిగాలేని మనిషిదగ్గర నేనుండలేను. మా పుట్టింటికి పోతా. కాకపోతే మరీను...ఇంట్లో పెళ్ళి కావలసిన ఈడొచ్చినపిల్ల వుండగా, దాని ఇది ఇదై పోనూ, రామరామ, దాని చెక్కిలి గుంటలు, వెన్నెల్ట...ఇదంతా దానిమీద ప్రేమే కాబోలు, ప్రేమ 'సడాగం'బాగానే వుంది" వెటకారంగా అంటూ నరసమ్మ తారాపథానికి లేచింది.

కిష్టమూర్తి భార్యమాటలు వినడంలేదు. ఊరికే నవ్వాడు.

ఇంట్లోవున్న 'ఈడొచ్చిన' పిల్ల సరోజ వింటోంది. కాని సరోజకి తల్లి చివరిమాటలేం రుచించలేదు.

అమ్మ అలా అంటుందేవిటీ?

అమ్మకేం తెలుసు మహా అలా అనెయ్యడానికి, ప్రేమట! ప్రేమ అని వెటకారంగా.

తనతో సుందర్రావు ఏమన్నాడు మొన్న చీకట్లో చెయ్యి నొక్కుతూ. 'ప్రేమకి కులం, డబ్బు వీటితో సంబంధంలేదు. హృదయం ప్రధానం. నువ్వు నా జీవితానికి పూలబాట—అబ్బే, అదికాదు ఇంకా ఏవో ఎంతో చక్కగా అన్నాడమ్మా అనుకుంటోంది. "ఈడొచ్చిన" సరోజ.

అన్నట్టుగానే నరసమ్మ మొగపిల్లలిద్దర్నీ తీసుకుని పుట్టింటికి బయల్దేరింది,"ఇక ఈ ఇంట్లో అడుగుపెట్ట" నని నోటిసిస్తూ.

నరసమ్మ పుట్టింటికి వెళ్ళినందుకు ఎవరూ ఆట్టే విచారించలేదు—ఓ నెల్లాళ్ళ తర్వాత నరసమ్మ తప్ప.

సరోజ ఎగిరి గంతేసింది.

సావిత్రి పెద్దది కాబట్టి గంతులెయ్యలేదు.

సరోజ ఎగరడానికి బోల్డు గ్రంథముంది. సుందర్రావూ తనూ చాలా ప్రేమించుకున్నారు...అలా సుందర్రావు చెప్పలేదూ?

కాని చిక్కల్లా ఏమిటంటే, నరసమ్మ వుండగా సుందర్రావుకు సరోజని కలుసుకోడానికి ఆట్టే వీలుండేది కాదు.

ఇప్పుడో?...లైన్‌క్లియర్.

* * *

అకస్మాత్తుగా పిల్లల్తో దిగిన నరసమ్మని చూసి తల్లి ఆశ్చర్యపడింది. అన్నగారు ఆశ్చర్యపడినా ప్రకటించలేదు. భోజనాలయాక సావకాశంగా కూచుని "ఉత్తరం ముక్కైనా రాయకుండా వచ్చేశావేమే, అన్నయ్యవచ్చునుగా స్టేషన్కి" అంది సుబ్బమ్మ కూతురు నుద్దేశించి.

తల్లి సామాన్యంగానే అన్న ఈమాటల్లో "ఉత్తరమేనా రాయకుండా రాడంలో అంతరార్థం ఏవిటి?" అని ధ్వనించింది నరసమ్మకి.

తల్లి అలా అనడంలో సబబుంది. మొన్న నరసమ్మ అన్నగారు వచ్చి తీసుకువెళ్తానంటే, 'ఆయనా, పిల్లా వుండలేరు; పండక్కి వస్తా'నని నరసమ్మే సాగనంపింది అన్నగార్ని.

అది జరిగి నిండా పదిహేను రోజులవలేదు.

'ఏవమ్మా వొదినా, మొన్న ఆయనొచ్చినప్పుడు అన్నగార్ని వదిలి రాలేనన్నావుటగా?' అంది సాగదీసుకుంటూ నరసమ్మ అన్నగారి భార్య.

సాయంత్రం దొడ్లో బియ్యం కడుగుతూన్నప్పుడు గోడవతలనించి రత్తమ్మ కేక: 'ఏవమ్మోయ్ నరసమ్మా!... ఎప్పుడొచ్చావ్?—విశేషంతో ఏమైనా వచ్చావా?'

ఎవరికీ సమాధానం చెప్పదల్చుకోలేదు నరసమ్మ.

'వెధవ పల్లెటూరు. అందిరి గొడవా వీళ్లకే కావాలి!' విసుక్కుంది.

రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ నరసమ్మకి చిరాగ్గా వుంది. అందరిమాటకేంగాని, తల్లికి సమాధానం చెప్పలేకపోతోంది.

"మాటామాటా వస్తేమాత్రం!... కోపంలో వచ్చేస్తే మనకేనష్టం! మాటపట్టింపులకి పోతే సంసారం నడవడమెలా?"

"మాటపట్టింపు వచ్చిందని ఎవరు చెప్పారే?"

"అదికాదే వేరే చెప్పాలీ? ఏదో మనమే సర్దుకుపోవాలిగాని."

"అబ్బ! వూరుకోవే..." విసురుగా లేచిపోయింది నరసమ్మ.

ఏవిటోగాని నరసమ్మకి రానురాను ముళ్లమీద కూచున్నట్టుగావుంది. ఎవరూ ఏమీ కష్టంగా అనకపోయినా అందరిమాటల్లో ఒకటే ధ్వని. తల్లిగాని, ఆఖరికి అన్నయ్యగాని తన్నిక్కణ్ణించి పొమ్మనడంలేదు - అది నిజం.

అయితేం?— అందరి భావం తనా సంసారం జరుపుకోవాలనే.

'వచ్చే పున్నానికి రెండు నెలలు దాటిపోతాయి వచ్చి,' అనుకొంది.

మధ్యాహ్నం చుట్టుపక్కల అమ్మలక్కలంతా నరసమ్మ ఇంట్లో గళ్లుగీస్తున్నారు పచ్చీసు ఆడటానికి.

"అవును కాని సుబ్బమ్మత్తా, వెనకవీధి సూరమ్మ కూతురు..." అని ఆపేసింది. శేషమ్మ, 'ఆకూతురెవరో తెలుసా' అన్నట్టు.

"ఊఁ. సుబద్రమ్మగదూ ""

"ఆఁహే. సుబద్రమ్మే." అని మెటికలు విరుచుకొని, "ఏంచేసిందో తెలుసా?" అని పూర్తిచేసింది శేషమ్మ.

చాలా జతలకళ్లు ఆమెవంక 'ఏంచేసిందో' వినడానికి ఆత్రంగా చూస్తున్నాయి.

కొంచెం దగ్గరగా జరిగి "ఏంచేసిందో, శేషమ్మొదినా!" అంది ఒకావిడ.

"మీకు తెలీదూ? నాచేత వాగించడానికిగాని. నేనేదో మహా తెలిసినట్టు మొదలెట్టబోయాను," అని వూరుకొంది శేషమ్మ.

ఈ దెబ్బతో 'సుభద్రమ్మ ఏంచేసిందో' అన్న విషయం—చెప్పడానికి తగ్గ 'క్లైమాక్స్' పూర్తిగా అందుకొంది.

"చెబుదూ శేషమ్మత్తా!" అన్నాయి రెండు కంఠాలు.

"ఏంలేదర్రా! మొగాడు తిరిగితిరిగి వస్తాడా; ఏకళ్ళనున్నాడో ఓరోజు రెండు బాదాట్ట—అంతే పుట్టింటికి వచ్చేసింది. మగాడన్న తర్వాత ఆమాత్రం కొట్టడా, మనం తినగూడదా? చోద్యం మరీను."

"కాదుమరీ?" అని సాగదీసింది

(55-వ పేజీ చూడండి)

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము. మా సువాసన "విశ్వకళ్యాన్ తైలం" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేదపద్ధతిలో తయారైనది 50 సం॥ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు చల్లదనమునిచ్చును. ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానీయదు. "జ్ఞాపకశక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 5, 3 సీసాలు రు. 12. సగము నెరసివుంటే ఒకసీసా రు. 6; 3 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7/-లు 3 సీసాలు రు. 18/-లు పనిచేయకపోవుట ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాపసు చేయబడును కోరినవారికి పూచీ.

INDRA AYURVED BHAVAN,
(A. P.) P.O Rajdhanwar (H Bagb).

లౌక్యుడు

(28వ పేజీ తరువాయి)

మొగుడుచేత తెల్లవార్లూ దెబ్బలు తిన్న పేకాట రాయుడు నారాయణ పెళ్ళాం.

"అవునామరి. దాన్తో లేచి వచ్చేయడమే! నవ్వ! మొన్న మాకోడలు చూసిందిట... ఆ నూరయ్యగారి సత్రెంతో ఏకగుసగుసల్ట అది—అబ్బ! ఈ నోటితో చెప్పలేను బాబూ" అంది శేషమ్మ అంతా ఆనోటితోనే చెప్పేసి.

ఆటలో కూచున్న నరసమ్మకి బల్లెం గుచ్చుకున్నట్టుగా వుంది.

సుభద్రమ్మని తనెరుగు. దాని మొగుడు తాగుతాడని అందరూ ఎరుగుదురు.

మొదట్లో ఈ వూళ్ళోవాళ్ళే 'మొగుడు తాగి కొడ్తాట్ట' అని విడ్డూరంగా చెప్పుకుని, సుభద్రమ్మమీద చాలా సానుభూతి వొలకబోశారు.

సుభద్రమ్మ మొగుడు తాగుడుకి పెళ్ళాం వస్తువులన్నీ అమ్మేశాడు.

పెళ్ళాం వంటిమీద వస్తువులయిపోడంతో తాగివచ్చి కొట్టే మొగుడు, తాగడానికి డబ్బులేక వస్తువుల్లేని 'అర్థాంగి' వంటిమీద పట్టించాడు. 'వస్తువులు చెయించుకు మరీ రమ్మని' పుట్టింటికి తోలేశాడు.

అతర్వాత రెండు రోజులకి చెరువుగట్టున నరసమ్మతోచాటుగా చెప్పకొని ఏడ్చింది సుభద్రమ్మ: 'కొడుక్కి కాస్త పారం చెప్పమని ఆ 'సత్తా'న్ని అడిగిందట. ఆయనా రెండురోజులొచ్చి తర్వాత మానేసాట్ట. ఇదీ జరుగుత. ఇంతకుమించి ఏం జరిగినా మళ్ళీ జన్మలో పురుషుల్లో పుడ్తా' అని.

ఈ జన్మలో 'ఇంత' సుఖపడ్తూన్న సుభద్రమ్మ ఏడుపులోకూడ పునర్జన్మ కోరుకుంది. భారత స్త్రీ మరి! ... వాసన పోదుగా!

'సుభద్రమ్మ నిప్పులాంటి మనిషి. ఎవరికి కావాలి నిజానిజాలు,' అనుకొంది నరసమ్మ.

'కొన్నాళ్లుపోతే ఎన్నా...' ఆలోచన సాగలేదు నరసమ్మకి. వొళ్ళంతా జెర్రులు పాకినట్టయింది.

"అమ్మా! సాయంత్రం బండికే ప్రయాణమేవ్ !" అరిచింది నరసమ్మ.

ఎంత సడెన్‌గా వచ్చిందో అంత ఇదిగానూ వెళ్ళిపోయింది.

'కాస్త చలిమిడీ, మిఠాయీ చేసిస్తానుండవే, రేపటిదాకా,' అన్న తల్లిమాటలు కూడా వినలేదామె.

"అంతా కులాసా... ?" అన్నాడు కిష్టమూర్తి భార్యని చూసి.

"ఆ..."

"నరుసూ!..." అంటూ రాత్రి దగ్గర జేరినభర్తని ఇట్టే క్షమించగల్గింది నరసమ్మ. ఏదో కాలుజారాడని సర్దుకొంది.

కాని వచ్చిన రెండురోజుల్లోనే పరిస్థితి చాలా దూరంవెళ్ళిందని గ్రహించింది.

ఈసారి కిష్టమూర్తి విషయంకాదు.

కూతురు సంగతి అర్థంకాలేదు. కూతురి ఏ పుస్తకంలో చూసినా వుత్తరాల కట్టలూ, కింద సుందర్రావు సంతకాలూనూ.

'ఎవడీ సుందర్రావూ ?' అనుకొంది.

"ఏవిటే ఈ ఉత్తరాలు ?" అంది కూతురితో.

"సుందర్రావు రాశాడు లేవే..." అంది యథాలాపంగా సరోజ.

"సుందర్రావెవడే? ఎందుకు రాయాలీ?"

కిటికీలో కూచుని సుందర్రావు గురించి మధురస్వప్నాలు కంటూన్న సరోజ ప్రపంచంలో పడింది. "ఆ... మరే ...అబ్బే, సుందర్రావేనా..." ఎలా పూర్తి చేయాలో తెలీలేదామెకు.

అసలు తల్లి ఇంట్లో లేకపోడంతో సరోజ, సుందర్రావూ అసలైన, సిసలైన 'ప్రేమ'లో మునిగిపోయారు.

ముద్దుగా ఉత్తరాలూ, తియ్యగా కబుర్లూ......

'నా జీవితచక్రానివి నువ్వు' అనేవాడు సుందర్రావు.

జీవితానికి 'చక్ర మేవిట'న్న అనుమానం తట్టినా వూరుకునేది సరోజ.

'మన ప్రేమకి అడ్డులే,' దన్నాడు సుందర్రావు.

సరోజచూసిన సినీమాల్లో ఈమాట చాలాసార్లు వింది· కాబట్టి అర్థం కాకపోలేదు.

కొంత ప్రేమకవిత్వం చదివి వినిపించాడు. తనూ అల్లబోయాడు.

ఆరోజు రాత్రి నరసమ్మ "ఆ సుందర్రావెవడండీ? ఆ వుత్తరాలేవిటి ?—ఏవిటో, 'నా జీవిత చక్రమా, పూల రథమా, గులాబీలన్నీ పోగుచేస్తే నువ్వు మొలిచావు', అంటా డేవిటి ఉత్తరాల్లో? " అంది.

"అదంతా కవిత్వంలేవే! అతను మన 'ఎదురింటి నరసింహంగారి అబ్బాయి," అని నవ్వాడు కిష్టమూర్తి.

"నవ్వుతా రేవిటండీ? దాన్ని కాస్త అదుపులో పెట్టండి. అంత పట్టించుకోకుండా కళ్ళుమూసుకూర్చుంటే ఎలా ?"

నిజానికి కిష్టమూర్తి కళ్లు మూసుకు కూర్చోనూ లేదూ—పట్టించుకోకుండానూ లేడు.

భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళినప్పటినుండి వాళ్ళిద్దరి సంగతీ పూర్తిగా తెలుసు అతనికి.

కిష్టమూర్తిది చాలా 'కాలుక్యులేటింగ్ బ్రెయిన్.'

మొదట్లోనే 'ఊష్' అంటే సుందర్రావులాంటి బంగారు పిచ్చుక ఎగిరిపోతుంది.

ఐతే —అది సుతరామూ కిష్టమూర్తికి ఇష్టంలేదు.

కూతురి పెళ్ళికి ఓ మోస్తరు సంబంధానికైనా ఐదారువేలు గుమ్మరించాలి.

అలా వేలు గుమ్మరించాలనీలేదు కిష్టమూర్తికి.

ఇదంతా సత్తెకాలం మనిషి నరసమ్మకేం తెలుసు ?

ఓ రోజు కూతురు చెవిలో ఏదోవూదాడు కిష్టమూర్తి.

కూతురు ఊహు సిగ్గుపడిపోయింది-కథానాయకిలా.

అర్థరాత్రి ఎదురింటి నరసింహంగార్ని-సుందర్రావు తండ్రిని-కిష్టమూర్తి లేపాడు.

"ఏవండీ ?"అంటూ వచ్చారు నరసింహంగారు.

"మీతో ఓ విషయం మాట్లాడాలి..."

(64-వ పేజీ చూడండి)

గర్భ నిరోధము

సంసార జీవితం అనుభవించుచు కూడ, ఆపరేషను మందులు లేకుండా పిల్లలు పుట్టకుండా చేసుకోవడానికి నవీనమైన 21 మార్గాలు 'సంతానము' అనే తెలుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. అవసరం లేనపుడు గర్భం రాకుండా చేసే మార్గాలు, అసలు సంతానమే లేనివారికి అందుకు కారణాలు, కలిగే మార్గాలు, సుఖప్రసవానికి గర్భిణీ స్త్రీలు ముందుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, పసిపిల్లలను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా ఎక్కువ ఖర్చులేకుండా పెంచే మార్గాలు, అవుసరమైనచోట్ల బొమ్మలతోసహా ఎ. ఎన్. మూర్తి, యం. ఎ. వారు 'సంతానం' అనే పుస్తకంలో వ్రాశారు. అనేక సంసార సమస్యలను తీర్చగల అపూర్వ గ్రంథం. మీరు చదివి తీరవలసిన పుస్తకం. ఇదీ క్రిందిచోటే దొరుకును. మూర్తి & వినాయకం 83, పీటర్సురోడ్డు, మద్రాసు-14 కు ఉత్తరం వ్రాస్తే వి. పి. ఖర్చుతోసహా రు. 3-50 లకు మీకు కూడ ఒక పుస్తకం వెంటనే పోస్టు ద్వారా పంపబడును.

SWASTIK

★ లౌక్యుడు ★

(55-వ పేజీతరువాయి)

కిష్టమూర్తి శాంపిల్‌గా ఓ అరడజను ఉత్తరాలు ఓపిగ్గా చదివ్వినిపించాడు.

నరసింహంగారు ఓ విషయానికి చాలా ఆశ్చర్యపడ్డారు: 'తెలుగులో సరిగ్గా మాట్లాడ్డమైనా రాని మా వాడికి ఇంత కవిత్వ మెలా అబ్బిందా ?' అని. పైగా ఆ ఉత్తరాలు చూశాకే ఆయనికి ఓ పిల్లని అన్నిరకాలుగా ముద్దుగా పిలవొచ్చన్న విషయం మొదటి సారిగా తెలిసొచ్చింది.

"ఇంతకీ ఏ వంటా రూ ?" కొంచెం చిరాగ్గా అన్నారు నరసింహంగారు.

"నేనేమీ అనను. మీవాడ నేదె వినండి." అని కిష్టమూర్తి ఊరి బయట దేవాలయం ప్రక్కనున్న గంగరావిచెట్టుదగ్గరకి తీసు కెళ్ళేడు.

అక్కడ చాలా సౌఖ్యంగా కూచున్నారు సుందర్రావూ, సరోజ.

"విధవ్వేషాలు ! విధవ !"అంటూ ముందు కురకబోయారు నరసింహంగారు.

సుందర్రావు చాలా ధీమాగా అంటు న్నాడు "నిన్నుతప్ప ఇంకోళ్ళని చేసుకోను. నువ్వు కావాలి నాకు..."

"మీ వాళ్లు ఒప్పుకోకపోతే..."మధ్యలో మృదువుగా అడిగింది సరోజ.

"ఎదిరిస్తాను. అప్పటికీ ఒప్పుకోకపోతే, ఇదిగో ఈ సీసాలో ఏం వుంది-విషం! ఇది తాగి ఇద్దరం-వీరస్వర్గం...కాదు కాదు... ప్రేమస్వర్గం చేరగొందాం. అక్కడ కలుసుకొందాం. అక్కడ మనల్ని అడ్డే చట్టా లుండవు..."

గుండె బాదుకున్నారు నరసింహంగారు. "పిణ్ణితల్లి పోయినప్పటినించీ కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటున్నాను. అందరూ పోయి వీడొక్కడూ మిగిలాడు...వీడిమీదే నా ప్రాణాలు. ఇప్పుడు వీడు విషం, స్వర్గం, చట్టాలూ అంటాడేవిటి ?"

ఆయనకి మతిపోయినంత పనైంది.

"నేనేం కాదన్నానండీ కిష్టమూర్తి గారూ! వాడిష్టం. వెధవ-విషమంటా డేవిటీ ?...అది ముందు లాక్కుందురూ వాడిదగ్గర్నించి" అని ఇంకా చాలాకంగారు పడ్డాడాయన.

కిష్టమూర్తి సన్నగా నవ్వుతూ "కంగా రెండుకండి. ముంగు అతనిష్టం కను క్కుంటే..."అంటున్నాడు.

"ఇంకా కనుక్కోడ మెందుకండీ... కనపడుతూవుంటే. వాడిష్ట ప్రకారమే కానిద్దాం."

*　*　,

కిష్టమూర్తి కూతురిపెళ్లి సుందర్రావుతో 'ఘళ్ళు'మని చేసేశాడు-కానీ కట్నం లేకుండా.

పెళ్ళయిపోయాక సరోజ, సుందర్రావుతో "నాన్న భలే ప్లాటువేశాడు. మీ నాన్నగారు మీ చేతిలోది నిజంగా విష మేమోనని...ఇంక చూసుకో ఆకంగారూ... నాన్న చెప్పాల్సిందే"అని విరగబడి నవ్వింది.

కూతురి పెళ్లయాక కిష్టమ్మూర్తి స్వవిష యాల్లో చాలా జాగ్రత్తగా వుంటున్నాడు.

గమ్మత్తేమిటంటే నలభై ఏళ్ల కిష్టమూర్తి మళ్ళా ఏడు ఒక్కసారేత ండ్రీ, తాత కూడా ఐవ్వూరుకున్నాడు.

అతను లౌక్యుడు...సంసారి మరి. ★

సమర్పణ

(23-వ పేజీతరువాయి)

సీతమ్మని చూడాలని ఒకటే పట్టు పట్టే సింది" అని విపులీకరించేడు.

అంతా కలిసే వెళ్ళేరు.

ఆశ్చర్యాలు, అనురాగాలు కట్టలు తెగిన్నీ పోయేయి. రహస్యాలు అంతు తెగనూ లేదు. కాలం తక్కువే అయి పోయింది వాళ్ళ కలయికలో.

"ఓ వారం రోజాలు వుండండి మా దగ్గర" అంది సీతమ్మ.

అవధాని మాత్రం "రావడానికి మాకేం అభ్యంతరం లేదు. కాని అది మీకు మాత్రం..." అని సగంలో ఒదిలివేసేడు.

గుర్తించినట్లుగా చలపతి "మనం రాజకీ యాలు మాట్లాడుకోవటం లేదుగా" అన్నాడు.

అర్థంకాక తికమకపడింది సీతమ్మ. రమణమ్మ గ్రహించేసింది.

"విభిన్నదృక్పథాల్తో, స్వాతంత్ర్య సాధన చేసే వర్గాలు మనం. ఒకరికి, హింస, మరొకరికి అహింస పరమావధి. ఇందులో ఎవరిది విజయం అన్నది కాలం చెప్పాలి.

భావికాలు వేరయినప్పుడు ఆత్మలు ఎంతగా ఏకజనితమైనా కలియడం కష్టం. అది, అసాధ్యం కూడాను.

పైగా లోకం హర్షించదు." అనీ సమిధ వేసేడు వెంకట్రామయ్య.

చలపతి నవ్వుతూనే "చుట్టాల ఇంట్లో కూడా వకాల్తా పుచ్చుకున్నట్లు వాదించేస్తు న్నారే" అనీ అనేసేడు లోపల మండు తున్నా. ఈ అప్రసంగానికి అందరూ ఓ సారి నవ్వుకున్నారు.

అంతే!

తమాషా లెక్కలకు జవాబులు

ఒకటో లెక్క : పైవరుసలో
పావురాలు
కిందివరుసలో పావురాలు
రెండో లెక్క : మొత్తము 11
ముత్యాలు

సంవత్సరం తిరక్కుండా రమణమ్మ అవధాని, వెంకట్రామయ్య కూడా హడా విడిగానే ఉద్యమంలో ప్రవేశించేరు.

ఈసారి చలపతే తెల్లబోయేడు. కాంగ్రెస్‌వారి 'ఇండియానుండి వైదొల గండి" అన్న ఉదుటుకు.

కాని

దాంతో ఏవో ఏవో అభాండాలు చల పతి నెత్తిమీద పడ్డాయి. 'పార్టీ ద్రోహి' అని వినటూ విన్నాడు. తనమీద తనవాళ్ళ తిరుగుబాటు.

(ఇంకావుంది)

సత్కార్యం

(43 వ పేజి తరువాయి)

లక్ష్మయ్య మాటలను సగంలోనే అందుకుని "విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !" అంటూ చిన్న కూని రాగంలో సాగదీసి పూర్తిచేశాడు చెంచయ్య సుందరానికి తన మనవ రాలి నిచ్చి పెళ్లి చేసెయ్యడానికి కూడా నిశ్చయం చేసుకున్నాడు చెంచయ్య.

సభంతా హర్షధ్వానాలుచేసింది, "ఈ ఉంగరం ధరించడానికి సుందరం ఎక్కువ అర్హుడు," అన్నాడు లక్ష్మయ్య. అధ్యక్షుడు ఉంగరం పుచ్చుకుని సుందరం వ్రేలికి పెట్టాడు.

సత్యం, శివం, ఒకళ్ల మొహాం ఒకళ్లు చూసుకున్నారు. సుందరం వినయంగా అందరికీ నమస్క రించాడు. అతని వ్రేలిపై వజ్రపు టుంగరంధగధగా మెరిసిపోయింది.★

Printed and Published for Nageswara Rao Estates (Private) Ltd., by S. Radha Krishna at The Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Editor S. Sambhu Prasad.